

Aşk İçtim Bağıni Sormadan

– Zeynn · 12 Mart 2014

1

Çocuktum

sofraya şifâ olsun diye sevgi de konurdu
kaderin kucağından sıyrılıp
sürünerek toplardım kesinleşen hükümlerini yazgımın

2

İçime taht kuran heves ile el ele
büyüyordu çocukluğum
büyürken de
masumluğu silgi pisliği gibi atıyordum yüzümden
sadece
hızlı tren misali film şeritleri geçiyordu
çatık kaşlarımın ağırlığıyla
yorgun düşen gözlerimin raylarından
y/önüme, arkama, sağıma, soluma
saklayamadığım tek merak
rıhtımında beni bekleyen aşkın
kimliğinde soyadımdı

3

Ruhumu çikolata fabrikasına salmışlarcasına hırçındım
zamanın orta yerinde
çektiler bileğimden ellerini
ki başım düşse yaşım kaldırıyordu
koluna girerek bedenimi
döküntüleri arasında bulduğumda kendimi
şehrin caddesinden karşıya geçen
yalnızlık abidesi
işte o anda
son sürat hızla gelip aşk, çarptı soluma
nabzım saniyede bilmem kaç kez havalandı pistinden

aşkın şişesine çarpıp içine düştü kalbim
sarhoşluğumdan aşk kokuları
döküntü gecekondü gibi
üflense nefesime
rüzgârından yıkılırdım olduğum yere

4

Sabırdan daireler çizip
çizdiğim dairede dönüyordu fırakım
açtım oysa
sevgiye
sevgiliye
anlamına renklerin,
avuçlarına ellerin,
külüne ateşin,
ömrüme bereketin
gönüllü kan bağışı yaparken yâr'in yüreğine
içten içe sarkıyordu hücrelerim
aşk lekesini bulaştırırken tenime
'Kaç sürgün yiyecektim cehenneminden.'
kim bilir
mekruh suçlar yuttum
aşk içtim bağıni sormadan

5

Yağmurun köprüsü henüz inşâ edilirken gözlerime
altından geçen sığ yalanların şiddetini bilsem
meşale yakar 'uğruna ölümleri' arar mıydım
yan odalarında sevdanın
kapılırdım seline nehirlerin
hiç haketmeyenler için bedenimi
susuz bırakanlar için ciğerimi
balıklara yem ederdim

Şiir!

şaşıрма gittiğin yeri
pusulası aşk olan bu dehlizin

vardır elbet bir sahili

zeҮиер еђе еяеи

11.03.2014